

Pligt at se paa Medaillens anden Side, og det forbavser mig, at et Medlem af dette høje Ting vil paastaa, at det er Finansministerens og ikke Rigsdagens Sag at se paa Medaillens anden Side, den finansielle Side.

Piper: Det forekommer mig, at jeg ogsaa udtalte mig ret tydeligt med Hensyn til Medaillens anden Side. Naar den højtærede Finansminister har kunnet gaa med til at øge Udgifterne fra 5 til 8 Millioner og Merudgiften højest vilde dreje sig om maaske et Par Hundrede Tusinde Kroner, maaske noget mindre, kan dette Hensyn jo ikke være afgørende, hvilket jo den højtærede Minister ogsaa har udtalt. Og skulde der alligevel være finansielle Betæneligheder, har vi fra vort Partis Side givet Anvisning paa den ganske naturlige Udvej at skaffe Indtægter indenfor de samme Virksomheder, hvor de vedkommende Udgifter for største Delen vil falde.

Jørgen Berthelsen: Til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) vil jeg gerne sige, at hvis han har opfattet min Udtalelse saaledes, at jeg skulde tænke mig at kunne gaa med til at stille Ændringsforslag i den af det ærede Medlem antydede Retning, tror jeg, det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg har anbefalet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg sagde udtrykkeligt, at jeg troede, at der var talt tilstrækkeligt om det. Selv om man nu maaske ikke kan sige, at alle Parter vil være bedst tjente med en hurtig Afslutning paa denne Sag, kan jeg dog henvise til det ærede Medlems egen Udtalelse om, at Sagen har været til Behandling en Maaned nede i Folketinget, og der er vistnok der gjort alle mulige Forsøg paa at komme til en anden Ordning end den, der foreligger her, uden at det er lykkedes, og under disse Omstændigheder anser jeg det for unyttigt nu her at komme ind paa en Forhandling og vil meget indtrængende anbefale, at vi vedtager Lovforslaget, som det foreligger. Det ærede Medlem siger, at den af ham ønskede Forhøjelse af Grænsen kun vil dreje sig om et Par Hundrede Tusinde Kroner eller lignende. Men selv om Retfærdigheden maaske derved bliver en lille Smule større, vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om han tror, at Resultatet vil blive den fulde Tilfredshed, som det ærede Medlem talte om. Jeg tror det ikke. Efter den, det indrømmer jeg, forholdsvist lange Tid, Sagen har været til

Behandling i Folketinget, mener jeg, at vi her oppe i Landstinget vil gøre Sagen den bedste Tjeneste ved nu at vedtage den og lade den træde ud i Livet, saaledes at de Folk, der venter at faa denne Dyrctidshjælp, nu kan faa den. Man maa lægge Mærke til, at det jo ikke er noget Løntillæg, men en Dyrctidshjælp.

Piper: Det ærede Medlem sagde, at jeg havde misforstaaet ham, naar jeg troede, at han vilde være med til at stille Ændringsforslag. Det har jeg ikke troet, men eet er at være med til at stille Ændringsforslag; et andet at modsætte sig saadanne, og det forekom mig, at der var en Nuance i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) udtalte sig. Det synes mig mærkeligt, at man fra Medlemmer af dette Ting hører Udtalelser om, at nu gælder det om at skynde sig. Lovforslaget er til første Behandling i Dag; jeg ved ikke, om det fra visse Sider tilsigtes, at det skal gøres færdigt i Dag. Men naar det andet høje Ting har haft Lovforslaget til Behandling en Maaned, vilde det dog ikke være saa meget urimeligt, om dette høje Ting krævede et Par Dage til Behandlingen. Og det er ikke en Gang sikkert, at der behøves et Par Dage, hvis der overhovedet er Forhandlingsvillighed til Stede.

Rottbøll: Jeg forstaaer den nys førte Diskussion og den højtærede Ministers Svar paa det Spørgsmaal, der blev rettet til ham, saaledes, at Ministeren i Virkeligheden ganske personlig, om jeg saa maa sige, er villig til at optage en Forhandling om det Spørgsmaal, der her er Tale om: en Forhøjelse af Grænsen, medens det radikale Medlem er uvilligt. Der er her mellem Ministeren og hans Parti en Divergens, der ser noget mærkelig ud. Thi det er jo ganske klart, at naar Ministeren er villig til at optage en Forhandling om Grænsen, vil det jo sige, at der efter Ministerens personlige Skøn kunde komme et Resultat ud af en saadan Forhandling, hvorved Grænsen virkelig kunde sættes op. Vi har altsaa her det Tilfælde, at Ministeren og hans Parti ikke er enige, at Ministeren skønner, at det i og for sig vilde være naturligt at optage en Forhandling, og at man rimeligvis kunde komme til at sætte Grænsen op efter Samraad mellem vort Parti og de andre Partier, medens det radikale Parti og Socialdemokraterne lader til absolut at ville have Lovforslaget gennemført uforandret. Vi for vort Partis